

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Under udgivelsen af Øieblikket

Citation: Kierkegaard, Søren: "Under udgivelsen af Øieblikket", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p551-txt-shoot-id5efbeb0a-370a-4fce-b8e4-2eceac787148.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Smaa-Bemærkninger.

24 Sept. 55.

1

Et Billede paa en Xstens Lidelse

Der gives Msker med et saa fiint og zart Nervesystem, at Veierliget udøver en næsten rædsom Indflydelse paa dem. De kunne nu mærke et Uveir længe iforveien, lide maaskee allermeest af Angest og Uro og Qval naar et Uveir, der er i Anmarsch udtrykker sig ved hvad man kalder brilliant Veir, men det hænger ikke rigtigt sammen med dette brillante.

Altsaa i Phænomenet: brilliant Veir, alle Msker som ere dyrisk stærke finde det er herligt Veir – og nu den Ulykkelige, hvem saa de Stærkere^a pine og plage og drille, fordi de ikke kunne forstaae, hvorom det er han taler, hvor noget Msk. kan kalde saa brilliant Veir ondt Veir.

a , for at føle deres Overlegenhed – i dyrisk Styrke,

Dog dette staaer da kun paa nogle Dage, og stundom kommer det den Nervesvage til Gode, at man dog bag efter maa sande at han nok havde Ret.

Men tænk nu et saadant Veierligt staaende og saa at en slig Ulykke[lig] skulde holde ud at leve et heelt Liv i den Tilstand, omgiven af dyrisk stærke Msk.

Saaledes med en Xstens Lidelse. I Phænomenet seer det ud som var denne Verden en herlig Verden, en Verden, der skulde fremad, i Phænomenet seer det ud som var Xstd. til, Alle ere jo Xstne, 1000 Præster – og nu den stakkels Xstne, som er fiint nok bygget til at kunne mærke, at hele denne rare Verden er et Væv af Løgn, at dens Fremskridt er om muligt Tilbagegang, at det med at Alle ere Xstne og de 1000 Præster er Øienforblindelse, den stakkels Xstne, der i Frygt og Bæven forholder sig til Evighedens Regnskab – man tænke sig hvad han maa lide ved at leve imellem Msker, hvis hele Nervesystem er et ganske andet. Dersom han ikke saa forsigtigt som muligt skjuler sin Sjels Indhold, saa ville disse Msker benytte Leiligheden til, for at føle deres Overlegenhed – i Dyriskhed, at drille ham og finder han sig ikke taalmodigt deri, hvorved han dog i en anden Forstand hidser dem, saa vil han blive erklæret for gal, og kan de ikke paa den Maade faae Bugt med ham saa slaae de ham ihjel.

2

Menneske-Slægten Snak

Idee-Msk, Idee-Bærerne udrette aldeles Intet, kun at de da opnaae at blive udødelige, thi Enhver, der taalmodig, glad og taknemlig, offret bar at bære Ideen han er udødelig.

Men de udrette aldeles Intet. Medens de leve druknes deres Tale i Samtidens Vrøvl og efter deres Død druknes deres Tale i Docenternes Vrøvl. Deres Betydning er egl. blot: at give Msk-Slægten Noget at snakke om.

Thi som en Familie, et Selskab, en By føler Trang til Noget at snakke om, saaledes føler ogsaa Msk-Slægten denne Trang. Forskjellen er kun den, at Byens Snak repræsenteres af Barberer, Kræmmersvende o: D:, Msk-Slægten Snak af Professorer og Præster, og at der af denne Snak gjøres stort Væsen, at den trykkes, at der bliver Videnskaber til for at holde Overskuelse over al denne Snak.

At Menneske-Slægten Snak nyder^[b]

[b] en saa stor Anseelse sammenlignet med Bysnakken hænger vistnok for en stor Deel sammen med, at Præster og Professorer leve deraf. Hvad en Mand med Familie lever af det er Alvor. Hvis Barbererne leve af at føre Bysnak, istedetfor at ernære sig paa anden Maade og blot nebenbei virke for Bysnakken, vil den ogsaa tiltage i Anseelse. Det sees der af, at den virkelig er kommet til Anseelse siden den Tid Journalisterne have taget sig af den, blot fordi Journalisterne leve deraf. Hvad Mskene skal have Respekt for, maa en Mand leve af.